

Γιὰ τὴν λαογραφικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" ἀπὸ τὸν
ραδ.σταθ.Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

Ἐκπομπὴ 20ῃ 7-2-1970

1ον.- Λύρα

2ον.- Κά ἔλα

Κά ἔλα,πούλι μ',κά ἔλα,κά ἔλα λό τ'ὀρμόπο,
κά ἔλα καὶ ἀντάμωσο τῇ χέρας τό κορτσόπο.
Σιγά-σιγά ἐχιόνιζε κι' ἐγὼ ἐκαπατεύτα,
καὶ μέ τῇ χέρας τό κορίτσο' ἐγὼ ἐσημαδεύτα.
Ζαντό καὶ παλαλό εἶμαι, γιὰ τῇ σεβτά λιγοῦμαι,
πέρα ἐσέτῃν ἔμορφο, ἄλλο κί παλαλοῦμαι.

Ρεφραίν...

Ἄδῶ βρέχ' κι' ἀκεῖ βροντᾶ, νά σάν π' ἔχ τὴν τρουφαντᾶ,
χιονίζ' καὶ τιπιλαεύει, νά σάν ἐσέ π' ἔχσαεύει.

3ον.- Τά τέρτια μου ἐπλέθυναν, κι' ἀπ' ἓνα ἕνα λέγω,
κρούγνε τά παλαιὰ σό νοῦ μ' καὶ κάθουμαι καὶ κλαίω.

Γράφτω γράμμα καὶ στείλω σε, καλὰ νά τό δὲ βάζης,
κι' ἀπ' τὴν κάρδια μ' τό γεραλί, πολλὰ νά καταλάβης.
Ἐγὼ ρίζα μ' σὴν ξενητεία μέ τά χρόνια δουλεύω,
γιὰ τ' ὀμμάτια σ' τά γαλανὰ νυχτοῦ- ἡμέρα κλαίω.

4ον.- Δίστιχα τῆς Σάντας

Ἄνοιξον, ρίζα μ', ἄνοιξον, ἄνοιξον ἄς ἐμπαίνω,
τσεχέλιον παλληγιάρ' εἶμαι καὶ τῇ σεβτᾶς καμένον.
Τρυλλιστα- τρυλλιστα σὴν αὐλία σ' ἐβραδιάστα,
κι' ἐσύ τῇν πόρτα σ' ἡ' ἐνοιξες καὶ μέ τά δάκρυα ἐχπάστα.
Λαλῶ- λαλῶ καὶ κί λαλεῖς. νά κόπετ' ἡ λαλία σ',
ἄς σὸν θεό σ' ν' εὐρήν' εἰς ἄτο μέ τὴν περηφανεία σ'.

5ον.- Χαφία

Χαφία ἔρθαν στό γιαλό, χοντρά τ' εὐλογημένα,
τά παπόρια ἐσκέρχουνταν ζίπα-ζίπ φπρωμένα.
Τραπεζουνταῖοι, Κερασουνταῖοι ὅλ' παίρνε τηγανίζνε,
τ' ἐμέτερο οἱ Σουρμενίτ' μέ τά πατμάνια ἀλίζνε.
Χαφία βάλε στό πλακί, ἐσέ λέγω Ἥλια,
γιὰ ξύσο κι' ὀλίγο ἐλάδ', νά γίντα μερακλία.

Ρεφραίν....

Χαφία-χαφία, φατέστε σκὺλ' παιδία,
καὶ ντ' ἔμορφα μαγειρεύ' ἄτα ἡ θεία μ' ἡδοξία.